

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iulie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Margarint Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.05.2017-25.05.2017
2. instanța de apel: 14.06.2017-05.07.2017
3. instanța de recurs: 29.08.2017 - 01.11.2017

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 25 mai 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Margarint Alexandru Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 6 ani 8 luni închisoare;
- art. 290 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Margarint Alexandru, în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor în sumă de 7.830 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Margarint Alexandru, la data de 25 martie 2017, în jurul orelor 20.30-21.30, aflându-se în gospodăria lui din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, în rezultatul certii ce s-a iscat între acesta și Pogor Ion, având intenția de a-l omorî pe ultimul, a luat din automobilul personal de model Grand Cherokee Sport cu n/î XXXXX, o armă de foc de tip revolver de model ROHM RG-12 (calibru 22

mm/5,6 mm), pe care-l deținea ilegal și a efectuat din aceasta câteva împușcături consecutive, atât în ograda gospodăriei, cât și în stradă, în direcția lui Pogor Ion, în regiunea pieptului și a feței, zone periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, însă din cauza că cartușele din tamburul revolverului s-au terminat, fiind toate 6 percutate, iar Pogor Ion a supraviețuit, intenția lui Margarint Alexandru nu a fost dusă până la capăt și nu a fost realizată. În rezultatul rănilor primite, Pogor Ion, a fost spitalizat cu diagnoza de plagă penetrantă produsă de armă de foc a antebrațului stâng cu fractura osului ulnar, plagă penetrantă a buzei inferioare cu fractura dinților 2, 3, 4, 5, a mandibulei inferioare, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 79D din 10.04.2017, se atribuie la vătămări corporale medii.

Tot el, la domiciliul său, situat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, a săvârșit acțiuni și inacțiuni de încălcare a normelor cu caracter imperativ, prevăzute de Legea cu privire la arme, precum și Hotărârea de Guvern cu privire la comercializarea, achiziționarea, păstrarea, portul și transportarea armelor individuale și munițiilor aferente, ce determină ordinea legală privind comercializarea, achiziționarea, portul și transportarea armelor și munițiilor aferente, și anume, a purtat și păstrat ilegal, fără a avea autorizație corespunzătoare, într-o perioadă de timp finisată la data de 25.03.2017, un revolver fără număr cu inscripția „ROHM”, ce se referă la categoria armelor de foc letale, cu țeava ghintuită calibrul 22 Lr (5.6mm), cu lovitură circulară, de model „RG 1”, produs industrial la firma „ROH”, în Germania, care este în stare de funcționare și este util pentru trageri și două obiecte asemănătoare cu cartușe, ce se referă la categoria munițiilor letale, sunt cartușe de sport și vânătoare, calibrul 22Lr (5.6mm) cu lovitură circulară confecționate industrial la uzina producătoare „Sellier&Bello”, Republica Cehă, utile pentru trageri.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Margarint A. au fost calificate de drept în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal – *tentativa de omor intenționat al unei persoane*, precum și în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – *purtarea, păstrarea, procurarea armelor de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de refuzul încasării cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Margarint A. să fie obligat să achite cheltuielile judiciare în bugetul de stat în sumă de 7.830 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- potrivit certificatelor anexate la rapoartele de expertize judiciare, ce sunt parte integrantă la materialele cauzei penale, fiind cunoscute părților, cheltuielile suportate în procesul expertizărilor constituie suma totală de 7.830 lei. În această ordine de idei, aceste cheltuieli sunt datorate însăși acțiunilor inculpatului și au legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, urmând să fie

recuperate din contul ultimului, grație legăturii de cauzalitate directă dintre acțiunile inculpatului, expertizele judiciare și cheltuielile suportate;

- după primirea rechizitoriului, Margarint A., nu a contestat cheltuielile judiciare, iar în instanța de fond acesta chiar a acceptat de a achita aceste cheltuieli, lăsând totuși la discreția instanței aprecierea asupra cererii de chemare în judecată privind recuperarea cheltuielilor judiciare suportate de stat, înaintată de către procuror la data de 25.05.2017, prin care s-a solicitat încasarea de la pârâtul Margarint A., suma cheltuielilor judiciare, suportate ca rezultat al efectuării acțiunilor procesuale în cauza penală pentru efectuarea expertizelor judiciare, în sumă totală de 7.830 lei;

- examinarea cauzei penale a avut loc în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel inculpatul a acceptat să suporte și aceste cheltuieli menționate în rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iulie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, referitor la apelul declarat, instanța de apel a menționat, că cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor, conform sumei indicate în rapoartele de expertiză, nu urmează a fi încasate de la inculpatul, Margarint A., deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Respectiva concluzie se întemeiază pe dispozițiile art. 143 alin. (1) pct. 6) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat. Astfel, instanța de apel a reținut, că în cauza dată au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 7.830 lei pentru efectuarea expertizelor, ce au fost ordonate de către organul de urmărire penală, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Astfel, ținând cont de faptul, că expertizele au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea demonstrării vinovăției inculpatului la săvârșirea infracțiunilor imputate, ce la rândul său a determinat încadrarea juridică a faptelor, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor din contul părții apărării.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia, în latura cheltuielilor de judecată, cu

încasarea în contul statului de la Margarint A. a cheltuielilor de judecată în sumă de 7.830 lei.

În motivarea recursului invocă:

- este neargumentată respingerea încasării de la Margarint A. în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 7.830 lei;

- potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de către condamnat sau sunt trecute în contul statului, respectiv odată ce inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor la caz, urmează a fi încasate de la acesta;

- instanțele de fond la judecarea cauzei și emiterea hotărârilor nu au clarificat obiectiv necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând hotărâri neargumentate în această latură.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, acesta invocă de drept temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, unde a fost respinsă cererea acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor în cauza dată, în sumă totală de 7.830 lei.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat și pe care le susține și instanța de recurs.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită invocând prevederile art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, în sumă totală de 7.830 lei, motivând că legea prevede ca condamnatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate supra, instanța de recurs menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispoziția art. 143 prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

De asemenea, Colegiul penal remarcă și stipulările alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, unde este enunțat că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Totodată, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

În această ordine de idei, Colegiul evidențiază, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Prin urmare, se reține că expertizele nr. 34/12/2-R-403 din 05.04.2017, nr. 34/12/2-R-401 din 05.04.2017, nr. 79D din 10.04.2017 și nr. 34/12/2-R-429 din 12.04.2017, au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În acest sens, Colegiul penal statuează, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la respingerea cererii înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpatul, Margarint A., a sumei de 7.830 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor în prezenta cauză, just fiind reținute în acest sens prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către recurent, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în latura civilă.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iulie 2017, în cauza penală în privința lui **Margarint Alexandru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie